

Незвычайны ўрок

Не ў вайну гулялі дзеці,
А гулялі ў медалі,
Што ў шуфлядцы дзеда дзесьці
Між забаў сваіх знайшлі.
– Гэты, з зорачкаю, ордэн
Цяпер будзе, хлопцы, мой.
Ён на выгляд нават модны.
Начаплю – і я герой! –
Выхваляўся вельмі Пеця
(Хлапчуку ўсяго сем год).
Пазайздрасцілі ўсе дзеці –
Цацка лепшая ў яго.
– Мне вось гэтая бляшанка
Так да кофтакі ідзе, –
Падтрымала брата Танька.
– Аж прыемна паглядзець!
А суседскі хлопец Толік
Знак са сцягам сабе ўзяў.
Ён яго, малы свавольнік,
Малатком параўнаваў.
Трохгадовая Марынка
З крыўды аж скрывіла рот:
У старой шкатулцы-скрынцы
Больш не стала ўзнагарод.
Яна хуценька да мамы,
Слёзы сыплюцца з вачэй:
– Я медаль хачу таксама,
Купі, мамачка, хутчэй!
Мама выйшла з ёй у залу,
Хоць хапала сваіх спраў,
Падрабязна расказала
Як дзядуля ваяваў.
Як паранілі пад Глускам,
Ледзь не трапіў у палон,
Як з зямелькі беларускай
Акупантаў гналі вон.
Як у логаве варожым
Свой закончыў ён паход.

Пра цану сказала кожнай
З тых дзядулі ўзнагарод.
– Медалі – святая памяць,
Яе будзем шанаваць, –
Завяршыла расказ мама.
Дзеці здзіўлена маўчаць...